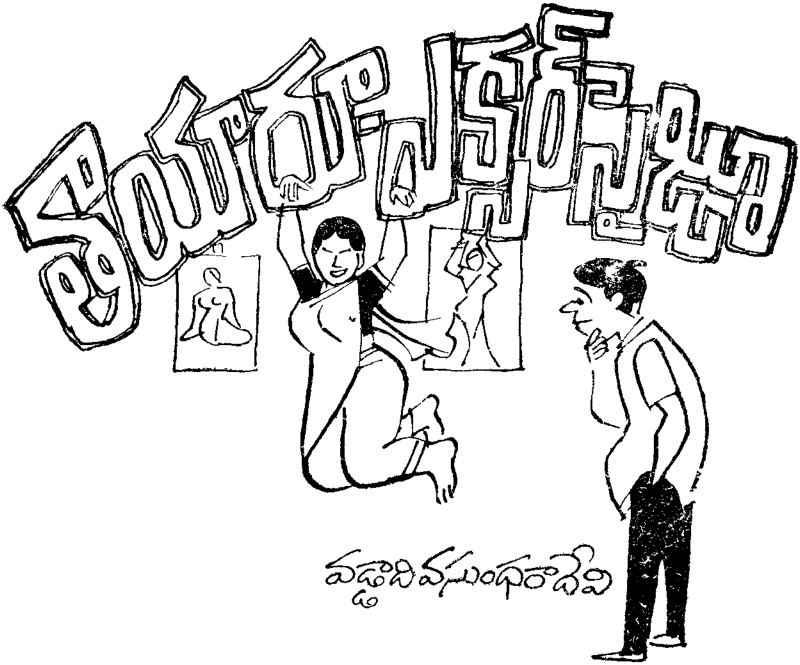

ఆంధ్ర జ్యోతి వీక్లీ తిరగేస్తున్నాను. కొత్త కెరటాలులో ఎవరో రచయిత్రి గురించి పడింది, ఆంధ్రుల అభిమాన రచయిత్రిట. నేనూ ఆంధ్రుణ్ణే! కానీ ఒక్క తెలుగు పుస్తకం కూడా చదివిన పాపాన పోలేదు అందుకే ఆవిడ అభిమానుల్లో చేరలేకపోయాను. ఒక్కక్షణం ఆవిడ ఫోటోవైపు చూశాను. క్రింద ఆవిడ గురించి రాసిన వాక్యాలు బావున్నాయి దిమోస్ట్ గ్లామరస్ రైటర్ ఇన్ తెలుగూట. సంచలనం కలిగించే నవలలు రాసిందిట! సస్పెన్స్‌తో పాఠకులని ఉద్రూత లూగిస్తుందిట!

అంత గొప్పపేరు సంపాయించుకున్న ఆవిడ మీద నాకు కాస్సేపు జెలసీ వేసింది? అన్ని నవలలు ఎలా రాయగలదో అన్పించింది నాకు నాటకం పెట్టాలి చేసే బద్ధకం! ఒక్క ఆ రచయిత్రి మీదే కాదు అన్ని రంగాల్లోనూ పేరు ప్రఖ్యా

తులు పొందుతున్న వాళ్ళంటే-ఎందుకో తెలియదుగానీ నాకు జెలసీ వేస్తుంది ఘంటసాల గొంతు రేడియోలో విన్పి స్తూంటే తాయారు సర్వం మర్చిపోయి రేడియోలో అతుక్కుపోతుంది అలాంటి సమయాల్లోనూ—నేను కాలేజీలో చదువు కునేటప్పుడు ఆడపిల్లలు రాజేష్‌ఖన్నా అంటే వెర్రెత్తిపోయేవారు అలాటప్పుడు.

మా ఫ్రెండ్సంతా కిషోర్‌కుమార్ ఆరాధకులు. కిషోర్ రికార్డ్సు ఒక్కటి కూడా వదలకుండా కొనేస్తారు-అప్పుడూ

ఇలాగే నేను ఘంటసాల, రాజేష్ ఖన్నా, కిషోర్‌కుమార్‌ల మీద, విపరీ తంగా జెలసీపడేవాణ్ణి. నేనే వాళ్ళయి వుంటే బావుండేది అన్పించేది. ఇప్ప టిప్పుడు నాకు శతృఘ్న సిన్హామీద కోపంగా వుంది. ఎందుకంటే మా క్రింది అంతస్థులో ప్రొఫెసర్ గారమ్మాయి ఈ మధ్య అతణ్ణి గురించే కలవరిస్తూందిట. ఆ అమ్మాయేకాదు మొత్తం దేశం లోని అమ్మాయి లందరూ. మొన్న స్టార్ అండ్ స్టయిల్ లో అతని ఫోటో చూశాను పెద్దబొమ్మవేసి ఆడ పిల్లలు అతని చేతులమీంచి, కాళ్ళ మీంచి వేళ్ళాడు తున్నట్టు వేశారు అంత అభి మానంట ఆడపిల్లలకి అతనంటే. ఇంక అతను గొప్పలు కొట్టడం కూడా అలాగే వుంది తను తప్పకుండా యింటర్నేషనల్ స్టార్ అయితీరుతాడట.

నాకు అతన్ని అభిమానించే అమ్మా యిల మీద వెర్రికోపం వచ్చింది ఈ అమ్మాయిల కసలు బుద్ధిలేదు వాళ్ళవెనక పడ్డానికి. ఛ ఛ. వాళ్ళ విలువ వాళ్ళే పోగొట్టు కుంటున్నారు అనుకున్నాను.

నా ఆలోచనల్లు తాయారు వైపు మళ్లాయి గోడ గడియారం ఎనిమిది చూపిస్తోంది తాయారు మార్నింగ్ వాక్ నుంచి ఇంకా తిరిగిరాలేదు. ఒక్కో-వయసులో ఒక్కో- రకంగా మార్పులు వస్తూ వుంటాయి మనిషి శరీరంలో. అది సహజం. పెళ్ళికి ముందు సన్నగా గాలి వీస్తే ఎగిరిపోయేలా వుండే తాయారుకి నాతో పెళ్ళయ్యాక ఏడాదికే బాగా ఒళ్లొచ్చేసింది, నేనేం దానికి పట్టించుకోలేదుగానీ తాయారు మాత్రం పెద్ద రాద్ధాంతం చేసేస్తోంది

అసలు దానిది విచిత్ర స్వభావం. అది అమాయకత్వమో, వెర్రో, నాకే అర్థం కాదు ఒక్కో-సారి. తాయారు హిందీ సినిమా తారల ఆరాధకురాలు. వాళ్ళల్లా వుండాలని తెగతాపత్రయ పడుతుంది ప్రపంచం అడవిలాంటిది. అందులో గంధపు చెట్లూ వుంటాయి అడవి మామలూ వుంటాయి. కావాలంటే మాత్రం అడవి మామకి సుగంధం వస్తుందా. తాయారుకి హిందీ స్టార్స్ లావణ్యం వస్తుందా?

''నువ్వు సినీస్టార్‌లా లేకపోయినా, నాకు నువ్వంటే ప్రాణం. అవి నచ్చ

చెప్పినా తాయారు వినిపించుకోలేదు. పోనీ ఆ చేసే డైటింగ్ సక్రమంగా కూడా చెయ్యదు. అన్నం తగ్గించిందికానీ చిల్లర తిళ్ళు విపరీతంగా పెంచేసింది. విటమిను టాబ్లెట్స్ కాకుండా. బలం అని పొద్దున్నా సాయంత్రం, నాలుగేసి గోధుమ రొట్టెలు పావుశేరు పాలు తాగుతుంది, రాత్రిఅరటి

యాపిల్ మొదలైన పళ్ళు। వీటివల్ల విపరీతంగా పెరిగిపోతున్న శరీరం తగ్గడానికి రోజూ ఎక్సర్‌సైజు క్రింద మార్నింగ్ వాకు. అవీ తాయారు పద్ధతులు। శరీరం తగ్గడానికివేరే ఎక్స్‌ర్‌సైజు చెయ్యక్కర్లేదు. ఆడవాళ్ళకి ఇంటిపనే ఎక్సర్‌సైజ్।" అనిచెప్పాను ఓసారి. వినలేదు సరిగదా నన్ను తినేసేటంత తీవ్రంగా చూసింది.

మాకు వంటకి ఇంటిపనికి, బట్టలు తకడానికి వేరేవేరే ముగ్గురు పని వాళ్ళున్నారు. తాయారుకి పనిచేస్తే ఎక్కడ నీరసించి పోతానోనని భయం। ఓసారి వంటవాడు రాకపోతే వంటలో నాకు సహాయం చేసినందుకు ఆ సాయంత్రం పాలుకాచివి ఎక్కువ తాగి, రెండ్రోజులు రెస్ట్‌తీసుకుంది. ఇంక శరీరం పెరగదూ మరి?

తొమ్మిదిన్నరకి నేను భోజనంచేసి,

యూనివర్సిటీకి వెళుతూండగా. వచ్చింది తాయారు. మొహం పీరవంగా. దిగులుగా వుంది. తాయారు వైపు సరిగా చూడని నేను పైట కట్టుకుంటూ అడిగాను.

"ఏం డియర్! ఇంత లేటయింది? మర్చిపోయి ఆ జ్యోతిలో జోక్‌లా అనకాపల్లిదాకా వెళ్ళిపోలేదుకటా కొంపతీసి!"

సన్నగా ఏడుస్తున్న శబ్దం వినిపించింది ఉలిక్కిపడి వెనక్కు తిరిగాను తాయారు తప్పుచేసినదానిలా కొంగునోట్లో పెట్టుకుని వెక్కివెక్కి ఏడుస్తోంది.

"అరె! ఏమైంది!" నేను ఒక్క ఒక్క అంగలో తాయారు దగ్గరికి వెళ్ళాను పైట పక్కన పడేసి నేను అడగడమే ఆలస్యం తాయారు భోరుమంది

"ఏమిటా ఏడుపు పిల్లిగా! ఏమైంది?" తాయారు మొహంపై కెత్తాను. వెక్కిళ్ళ మధ్య తాయారు చెప్పిన మాటలకి, నాకు కోపం, నవ్వూ రెండూ వచ్చాయి. తెలవారుజామున నాలుగున్నరకి తాయారు మార్నింగ్‌వాక్‌కి బీచ్‌వెంబడి వెడుతుంటే ఎవడో దొంగ కత్తిచూపించి మెడలోవీ చేతులవీ నగలన్నీ మంగళసూత్రంతో సహా తీసేసుకున్నాడుట. ఆ తర్వాత నాకు తెలిసిన విషయమేమంటే ఇరవై మూడో నెంబరు ఇంటి వాళ్ళింట్లోకూడా తెల్లవారుజామున ఎవడో దొంగ కన్నం వేశాడుట. నయమే. తాయారుని ప్రాణాలతో వదిలాడు. నేను విట్టూరుస్తూ తాయారుతో ఓదార్పుగా అన్నాను.

"పోతే పోయాయిలే వెధవ నగలు! ఆ కత్తితో ఆ వెధవ పొడిచివుంటె ఏం చేసేదానివి?"

తాయారు కళ్ళముందు ఆ దొంగ మెదిలాడేమో, భయంతో నన్ను కరుచుకుపోయింది. భుజాలుపట్టి దూరంగా నెట్టాను. నాకు బాగా కోపం వచ్చింది.

"వెధవ ఎక్సర్‌సైజులు మానెయ్! ఆడదానివి ఒక్కత్తివీ ఆ చీకట్లో ఛ! నువ్వు మనిషివికాదు. బుద్ధివుంటే ఇలా ప్రవర్తించవు. ఇంకనుంచీ ఆ ఎక్సర్‌సైజ్ నువ్వు చెయ్యడానికి వీల్లేదు" అన్నాను ఖచ్చితంగా! తాయారు నావైపు భయంగా చూస్తుండిపోయింది. నా కళ్ళముందు ఆ దొంగ. తాయారు, బీచ్ వాకింగ్ మెదిలాయి.

* * *

రెండ్రోజులు వాకింగ్ మానేసినందుకు తాయారు విలవిలలాడి పోయింది. తన శరీర లావణ్యం తగ్గిపోయినట్లు దిగులు పడిపోయింది! ఈ మధ్య విజయచిత్రలో జయలలిత, జీనత్ అమన్ మొదలైన స్టార్స్ ఆడవాళ్ళకి అందంగా వుండడానికి కొన్ని ఎక్సర్‌సైజుల గురించి రాశారు. ఏదో పెన్నిధి దొరికినంత సంబరపడిపోయింది తాయారు. నేనే లేకపోతే ప్లేన్ టిక్కట్టు కొనుక్కునివెళ్ళి

ఆ జయలలితకి. బొంబాయిలో జీనత్ అమన్‌కి పాదనమస్కారాలు చేసివచ్చే దేమో! నాకు ఆ స్టార్స్‌మీద ఒళ్ళు మండిపోయింది. అవి వాళ్ళు రాసినవి కావనీ. వాళ్ళ సెక్రటరీలు రాసినవనీ తాయారుకి చెప్పినా మానదు. నా కోపం భగవంతుడు వింటాడా? మర్నాడు తాయారు ఎక్సర్‌సైజు మొదలెట్టింది. వాటిల్లో స్కిప్పింగ్, శిరసాసనం ముఖ్యమైనవి. నిజంగా ఈ రెండు ఎక్సర్‌సైజులూ మంచివే. శిరసాసనం వెయ్యడం వల్ల రక్తప్రసారం బాగా జరుగుతుంది.

అంతా మాగ్‌జైన్స్‌మీదకి మళ్ళింది. పనీ పాటా లేకపోతే సరి ఇలాటి శీర్షికలు వెయ్యడానికి! తాయారులాంటి ఇల్లాళ్ళకి అవి చూస్తే వికట బుద్ధులు పుడతాయని వాళ్ళకి తెలియదా?

నా గోడు తాయారే వినలేదు. ఇక రక్తం తలక్రిందులుగా ప్రవహించడం వల్ల, నరాలన్నీ ఉత్తేజంగా ఉండి కొత్త ఉత్సాహం పుట్టుకొస్తుంది. అది వేసిన పదినిమిషాలవరకూ తల భారంగావుంటుందికానీ. ఆ తర్వాత హాయిగా వుంటుంది. చక్కగా నిద్రపడుతుంది.

తాయారు పడగ్గదిలో సామాన్లన్నీ ఓ మూలకి జరిపేసి, గోడదగ్గర తలగడా వేసింది. తలుపులు వేసుకుంటూ నన్ను చూసి ఓసారి వెక్కిరించింది. నేను నవ్వాను. నా చిరునవ్వు రెండునిమిషాల్లో చెరిగిపోయింది. పడగ్గదిలో ధబ్ మన్న చప్పుడు వినిపించింది. ఏదైనా క్రింద పడిందేమో! నేను అలాగేకూర్చుని కిటికీ లోంచి ఎండలో వెండిలో తళ తళా మెరుస్తూ, దూరంగా కన్పిస్తున్నసముద్రం వైపు చూస్తున్నాను. క్రింద మెట్లమీంచి ప్రొఫెసర్‌గారమ్మాయి కాలేజీకి కాబోలు వెళ్ళడానికి దిగుతోంది. క్రింద రోడ్డు మీద నీలంరంగుకారు ఎండలో మెరుస్తోంది. బీచ్ మా యింటికి చాలా దగ్గర వడంవల్ల ఇరవైనాలుగు గంటలూ సముద్రపు హోరు విన్పిస్తూనే ఉంటుంది. తుఫానులాంటి గాలివాన వచ్చినప్పుడయితే ఈ యూనివర్సిటీస్టైడ్ క్వార్టర్సులో వుంటున్న నాలాంటి వాళ్ళకి గుండెలు పీచుపీచుమంటాయి. ఆ తుఫానుకి సముద్రం పొంగి ఇళ్ళని ముంచేస్తుందేమోనని భయంవేస్తుంది. సాధారణంగా యూనివర్సిటీ క్వార్టర్స్ అన్నీ రెండేసి అంతస్థులు. మాకు పై వాటా ఇచ్చారు. అలాంటి వాన సమయాల్లో మా పై భాగం కూలిపోతుందేమో కిందకి వెళ్ళి నుంచోవాలనిపిస్తుంది. ఆ వాన తగ్గేవరకూ కాలూ-చెయ్యీ ఆడదు. తర్వాత మామూలుగా ఎండొచ్చాక, నా ఆలోచనంకి, నా భయానికి సిగ్గువేస్తుంది నాకు!

గదిలోంచి మూలుగు వినిపించింది. తృళ్ళిపడి తలుపుదగ్గరకి పరిగెత్తాను. గబ గబ తలుపుతట్టాను.

"తాయారూ! తలుపుతియ్యి!"

"లేవ లేకపోతున్నాను" వెక్కి వెక్కి ఏడుపు వినిపించింది. నాకు కంగారుతో మతిపోయింది. తాయారే క్రిందపడిపోయింది. ఏ చెయ్యో విరిగిపోలేదుకదా! తలుపు విరక్కొట్టేలా తోశాను. తళ్ళున తెరుచుకుంది. తాయారు ఉరపానంవేస్తూ క్రిందపడిపోయింది వెల్లకిలా పడిపోతూ భయంతో చెయ్యితో నేలని ఆసరాగా చేసుకోబోయిందిట! కుప్పలా మూలపడి వుంది. ఆచెయ్యి ముట్టుకు చూశాను కెవ్వుమనిఏడ్చింది ఆచెయ్యి కదపలేక పోతోంది. బాధతో ఏడుస్తోంది. కోపం తెచ్చుకోవల్సిన సమయంకాదది. ఒక్కక్షణం అలాగే తాయారువైపుచూసి ఒక్కంగలో కిటికీదగ్గరకి నడిచాను.

ప్రొఫెసర్ గారమ్మాయి కారులోఎక్కి కూర్చుంటోంది గట్టిగా చప్పట్లు చరుస్తూ పిలిచాను. ఆ అమ్మాయి ఆగి తల పైకెత్తి నా వైపు విచిత్రంగా చూసింది. పరిచయం కూడాలేని నేను అలా అసందర్భంగా పిలవడం ఆ అమ్మాయికి కోపం తెప్పించిందేమో!

పదినిముషాల్లో ప్రొఫెసర్ గారమ్మా

యికి జరిగిందంతా చెప్పాను. తాయారుని ఆకార్లోనే కింగ్‌జార్జి హాస్పిటల్‌కి తీసుకెళ్ళడానికి ఆ అమ్మాయి సాయపడింది తాయారు ఎక్సర్‌సైజ్ సంగతి నేను ఆ అమ్మాయికి చెప్పలేదు. పెట్టె చేతిమీదపడి చెయ్యివిరిగిందన్నాను.

కారులో అంతబాధలోనూ కూడా తాయారు ప్రొఫెసర్ గారమ్మాయి నాజూకయిన శరీరలావణ్యంవైపు కళ్ళు విప్పార్చి చూస్తోంది. నేను కోపంగా చూసేసరికి కళ్ళు వాల్చుకుంది.

ప్రొఫెసర్ గారమ్మాయి ఎంత అందగత్తో, అంత ముభావి. కారులో నాతో కాస్సేపు బాతాఖానీ వెయ్యలేదు. నేను థ్యాంక్స్ చెప్పి మొహం పక్కకి తిప్పుకుని ఎటో చూస్తూ, 'నో మెన్షన్ ప్లీజ్!' అంది.

తాయారుని డాక్టరుగారు పరీక్షించారు. చెయ్యిఫ్రాక్చర్ అయిందిట! కనీసం మూడు నెలలయినా హాస్పిటల్‌లో వుంచాలిట! నేను ఒక్కణ్ణీ నీరసంగా యింటికి వచ్చాను

* * *

మరో మూడ్రోజుల తర్వాత-తాయారుని హాస్పిటల్లో చేర్చిన మూడో రోజు మంచి శుభవార్త తెలిసింది. మేం రిపోర్ట్ యిచ్చిన పోలీస్ స్టేషన్‌లో ఆ దొంగ పట్టుబడ్డాడు తాయారు నగల్లో మంగళసూత్రం మాత్రం దొరికిందిట!

హాస్పిటల్‌కి కేరియర్ తీసుకెళ్ళినప్పుడు, అది తాయారుకి చూపించాను. భక్తిగా కళ్ళకద్దుకుని మెడలో వేసుకోబోయింది. అటు ఇటూ ఎవ్వరూ లేకుండా చూసి నేను చప్పున దాని చెయ్యి పట్టుకుని ఆపి, మంగళసూత్రం నేనే మెడలో వేశాను. తాయారు మంచం మీది నుంచి నా వైపు వత్తిగిల్లుతూ అమాయకంగా, నవ్వింది.

“మనకి మళ్ళా పెళ్ళయింది!”

“అవును! మనిద్దరం వధూవరులం! ఆ దొంగ పురోహితుడు. సరేనా? మరి శోభనం రాత్రెప్పుడు?” తాయారు పెదవుల మీదకి వంగబోయాను. చప్పున తడబడి సరిగ్గా కూర్చున్నాను డాక్టరుగారు లోపలికి వచ్చారు.

తాయారు మెడచుట్టూ చేతికి కలిపి పెద్ద కట్టువుంది. నేనే అన్నం కలిపి తినిపించాను.

* * *

మరో మూడు నెలల్లో తాయారు హాస్పిటల్ నుంచి డిశ్చార్జి అయి ఇంటికి వచ్చింది హాస్పిటల్ నుంచి మొహమాటం కొద్దీ తక్కువ అన్నం తినడం వల్లనే, ఏమో తాయారు బాగా చిక్కిపోయింది.

“నీ ఎక్సర్‌సైజ్‌కి థ్యాంక్స్ చెప్పాలి! నువీ మధ్య బాగా కన్పిస్తున్నావ్” ఇంటికి రాగానే ఆత్రంగా తాయారుని దగ్గరకి లాక్కున్నాను. తాయారు కట్టు తీసిన సంగతి మర్చిపోయిందేమో. చెయ్యి

మడిచే వుంచడం అలవాటయింది ఆమెకి. నేను ఆ చెయ్యిని తీసి నా భుజంమీద ఆనించాను. తాయారు గారాబంగా.

"మూడు నెలలనుంచీ ఎక్సర్‌సైజు చెయ్యడంలేదు. రేపట్నుంచీ..."

"వీల్లేదు."

"అదికాదండీ!...."

"ఏదికాదు! మళ్ళా నీ హాస్పిటల్ ఖర్చు నేను భరించలేను."

"అయ్యో రాత! అస్తమానూ పడతానా ఏమిటండీ?"

"వీల్లేదన్నానుగా!"

"అయితే నాతో మాట్లాడకండి! తాయారు అలిగింది. ఆ రోజంతా నాతో మాట్లాడలేదు. మూడు నెలలనుంచీ తాయారు ఎడబాటే దుర్భరంగా వుంది నాకు. ఇక అది కళ్ళముందు కదులుతూ, మాట్లాడకపోతే ఎలావుంటుంది? తాయారుని ఆసనాలు తప్ప మిగిలిన ఎక్సర్‌సైజ్‌లు ఏవైనా చేసుకో మన్నాను. మర్నాడు స్కిప్పింగ్ చేస్తానంటూ గదిలోకి వెళ్ళింది. వెంటనే నోటికి చెయ్యి అడ్డం పెట్టుకుని తిరిగివస్తూ గబగబ పెరట్లోకి పరిగెత్తింది బాత్‌రూం వైపు.

నేను మళ్ళా ఏమైందోనని భయపడుతూ బాత్‌రూంలోకి వచ్చేసరికి తాయారు పైప్ దగ్గర మొహం కడుక్కుంటోంది.

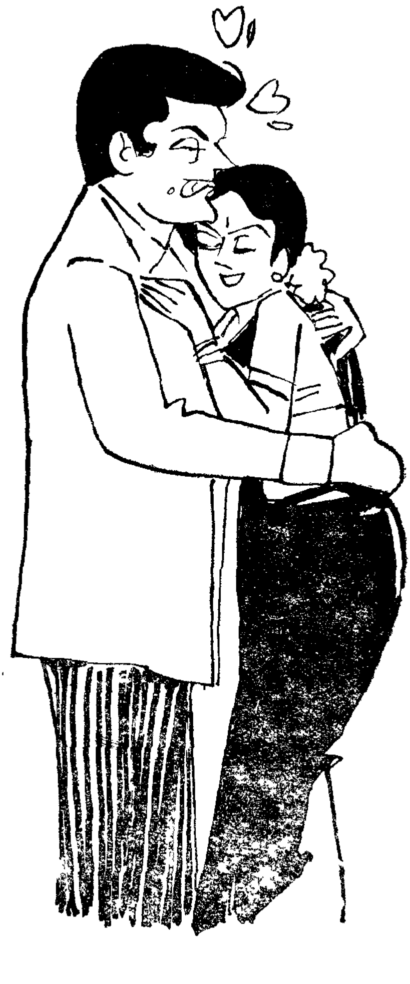

"తాయారూ!" పిల్చాను సిగ్గుపడింది నేను దగ్గరకి వెళ్ళి మొహం పైకెత్తాను.

"ఇంక మరో ఏడాదివరకూ ఎక్సర్‌సైజ్ చెయ్యడానికి వీల్లేదుకదూ!" తాయారు సిగ్గుపడిపోతూ, తలూపింది.

"థాంక్ గాడ్!" నేను దాన్ని దగ్గరకు లాక్కుని చెవిలో.

"పోనీలే నీ వెయిట్ సగం మనబాబు కిచ్చెయ్యి!" అన్నాను తాయారు ఆ సిగ్గులోనే.

"నాకు పాపే కావాలి!" అంది. అదిరి పడ్డాను.

"ఎందుకూ? నా లాంటి వాడి కొంప ముంచడానికా? వద్దు వద్దు. నాకు బాబే కావాలి!"

తాయారు సమాధానం చెప్పలేనట్టుగా నాలో పరవశంగా వదిగిపోయింది. బహూశా ఆ పరవశం, పుట్టబోయే పాప చెయ్యబోయే ఎక్సర్ సైజ్, డైటింగ్ గురించే లేక బాబయితే, వాడా బస్కీలూ తియ్యడం గురించి కలలు కనడం వల్ల నో! నాకు తెలియలేదు.

గ్రామ్స్: "Eataraee" ఆఫీసు ఫోను: 35970

ప్రొ: డి. జయశంకర్ రెసిడెన్సు: 446593

లలితా ఏజన్సీస్

65, గోవిందప్ప నాయక్ వీధి, మద్రాసు - 1.

లేబరేటరీ, ఇండస్ట్రియల్, ఆగ్రికల్చరల్ కెమికల్సు

డైప్ దొరుకును.